

A ZENEISKOLA TÖRTÉNETE A BOCSKAI UTCÁTÓL A BOCSKAI UTCÁIG

A zeneoktatás 1968 előtt körzetesítve zajlott. Ebben az időszakban Újpest, Rákospalota és Pestújhely a Fővárosi Zeneiskola Szervezet 8. számú körzeti intézményéhez tartozott. A zeneiskola központja Újpesten volt. Az oktatás Palotán és a környékbeli általános iskolák egy-egy termében zajlott, a vizsgák pedig a központban.

A fokozatosan növekvő tanuló- és pedagóguslétszám változtatásra kényszerítette az oktatáspolitikát, így 1968-ban kerületenként alakultak zeneiskolák. Bozsér Zoltán igazgató vezetésével ekkor kezdte meg önálló intézményként működését a XV. ker. Állami Zeneiskola 203 tanulóval és 6 zenetanárral. Az intézmény központja a mai helyszínen, a Bocskai Utcai Általános Iskolában kapott helyet, egy kis helyiségben. A jelentkezők zongora, hegedű, cselló, fa- és rézfúvós hangszerek közül választhatnak.

A kezdeti 203 fős tanulólétszám Újpalota felépülésével 830-ra emelkedett, az oktatás helyszíne egyre szűkösebbé vált. Ez tette indokolttá, hogy az újonnan felépült Neptun (akkori nevén Frankovics Mihály) Utcai Általános Iskola egyik épületszárnyának földszintjét megkapja a zeneiskola. A növendéklétszám növekedése a tanszakok bővítését is szükségessé tette. A korábbi hangszerek mellett ekkor kezdődhetett meg a gitár, a cimbalom, az ütőhangszerek és a magánének oktatása.

Az Állami Balett Intézet kezdeményezésére a fővárosban elsőként a zene mellett a klasszikus balett oktatása is bevezetésre került. Az 1980-ban megkezdett kísérleti periódust a Művelődési Minisztérium 1988-ban befejezettnek tekintette és hozzájárult a tanterv véglegesítéséhez.

A gyorsan növekvő intézmény 1991-ben a Hartyán közti bölcsőde bezárását követően a felszabaduló épület két szárnyrészebe költözhetett. Jelentős állomás volt ez az iskola életében, hisz hosszú idő után végre fizikai értelemben is elnyerte „függetlenségét”. Ugyanebben az évben hozta létre az igazgató az „Alapítvány az Ifjúság Tánc- és Zeneművészeti Neveléséért” alapítványt azzal a céllal, hogy segítse a tehetséges növendékek művészeti nevelését.

1993-ban a nyugdíjba vonuló Bozsér Zoltántól az általa kiszemelt utód, Homor Istvánné Marika vette át az intézmény vezetését. A következő évben az iskola felvette Hubay Jenő, a kiváló hegedűművész, zeneszerző és zenepedagógus nevét. A zeneiskola tanulólétszáma akkor már 1000 fő körül volt.

Ezekben az években került bevezetésre a népi hangszer tanszak, ekkor hívta életre az iskola vezetése a háromévente megrendezésre kerülő Hubay Fesztivált is, valamint

ekkor alapította a Hubay Emlékérmet, melynek odaítéléséről a tantestület titkos szavazással dönt.

A zeneiskola történetének jelentős állomása 1999 is, amikor a zene és a tánc mellett a képzőművészet oktatása is megkezdődött. A választható hangszerek palettája pedig 2001-ben a szintetizátor tanszakkal színesedett.

2003-ban, a kerületi intézményhálózat átszervezésekor a Hubay Jenő Zeneiskola új intézményegységgel, a Pedagógiai Szakkönyvtárral bővült. A következő évben vette át a zeneiskola a Bocskai Utcai Általános Iskola felszabaduló épületét, melynek felújítása 2005-ben kezdődhetett meg. Az intézmény életének kiemelkedő és meghatározó ünnepe volt, amikor birtokba vehette a felújított Bocskai utcai épületet. Így a tanítás a művészetoktatáshoz méltó, esztétikus és a XXI. század elvárásait kielégítő környezetben folytatható tovább. Az iskola büszkesége az impozáns, közel 300 főt befogadó, kiváló akusztikájú hangversenyterem a professzionálisan felszerelt stúdióval.

A kollektíva kitartó, lelkiismeretes és kitűnő szakmai munkájának elismerése volt, amikor az iskola elnyerte a „KIVÁLÓRA MINŐSÍTETT MŰVÉSZETOKTATÁSI INTÉZMÉNY” minősítést.

Homor Istvánnétól 2008-ban Körösy Róbert vette át az iskola irányítását, aki bevezette a brácsa és a nagybőgő oktatását. 2010-ben pedig a már pár éve működő Tehetségpont KIVÁLÓRA AKKREDITÁLT TEHETSÉGPONT címet nyerte el.

